

"TKP'nin Sesi"

1 Mayıs 1987 Cuma

Bu yayınıımızda TKP MK Genel Sekreteri H.Kutlu yoldaşın 1 Mayıs konuşmasını (kendi sesinden, 30' dakika)

ve: ~~Kırt~~ TKP MK'nin 1 Mayıs Çağrısını sunacağız (tekrar) Spk: Nec.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

(salıktan ^{TKP} gelene yemene kadar)

1.5.82
(Cumartesi)

1 Mayıs marşı biraz verilip kısılacak. üzerine:

- YAŞASIN 1 MAYIS

-ULUSLARARASI İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, DAYANIŞMA VE MÜCADELE
GÜNÜ BİR MAYIS TÜRKİYE İŞÇİ SINIFINA KUTLU OLSUN

(-Biraz müzik yükseltilip çok kısa , sonra tekrar üzerine)

D -Değerli dostlar, biraz sonra sizlere, TKP MK Genel Sekreteri
Haydar Kutlu yoldaş seslenecek!

(-Tekrar müzik bir dakiki kadar sonra yavaş yavaş kısip kaybolsun.

(-Kuşuşma bittikten sonra Türkiye işçi sınıfına selam, zamana
göre uzunluğunun ayarlayalım, kısarak üzerine 1 TKP 1 Mayıs
bildirisini okuyalım. İmzasını belirtmeye gerek yok.. bildirisini
sunuyoruz vs demeye...

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ
HAYDAR KUTLU YOLDAŞ'IN TKP'NİN SESİ RADYOSUNDA YAPTIĞI

1987x

1987 1 MAYIS KONUŞMASI

İşçiler, emekçiler, gençler, aydınlar,
Yoldaşlar, kardeşlerim!

Yoksul ülkemizin, acılı halkımızın üzerine çullanan
uzun ve amansız karanlıktan sonra Mayıs güneşi parlamaya başlıyor.
1 Mayıs ayı uyanıştır, canlılıktır, uzuttur.

Karakış gibi uzun ve amansız sürdüküklenizde diktatörlük.
Hendz sonu da gelmedi. Ama 1 Mayıs 1987'ye uyanışla, uzutla giriyor
halkımız.

Eski ve zorbalığın bütün amansızlığı ile estigi o karanlık
günlerde geleceğe ilişkin umudumuzu, işçilere, gençlere, halkımıza
olan inancımızı haykırmakta haklıydık.

"Bugün her köşeden iş, emek, özgürlük, demokrasi isteyen
sesler geliyor. Yılginlık, suskunluk perdesi yırtılıyor. Yurdun
dört bir yanından hakkını arayanların sesi yükseliyor. Grev bayrak-
ları açılıyor, hak direnişleri yükseliyor, dayanışma eylemleri
yapılıyor. Dalga dalga bir mücadele, dostluk ateşi işçi sınıfı
sınırlarını, gençlik saflarını, tüm toplumu yavaştan sarıyor."

İşçi sınıfının, emekçi halkın mücadelesi böyledir. Bu mücadele
seralarda, limonluklarda boy atmaz. Sağlıklı buğday başaklarının
yeşerdiği sert topraklardaki gibi yükselir. İleri atılır, duraklar,
geri çekilir ve yeniden gün ^{bin} biçimde boy verir. Bu nedenle yağın-
lardaki sessizlik dönemleri acelecileri şaşırtır, umutsuzluğa
sürükler. Buğday tarlalarının dilinden anlayanlar ancak ^{onlar} sessiz-
lik günlerinde ^{onların} bahara hazırlığını sezebilir.

Bizde de böyle geliyor halkımızın mücadelesi. Yavaş ama kararlı ve her adımda biraz daha güçlenerek.

Bugün gelişen, büyüyen toplumsal muhalefet, daha 12 Eylül
gününde diktatörlüğün grevleri durduran ^{ma} emrine boyun eğmeyen işçile-
rin, "teslim ol!" çağrısına uymayan ilericilerin, yurtseverlerin,
devrimcilerin direnişleri ile başladı. Bir dizi protesto, direniş
eylemleriyle sürdü. Olaganüstü zor koşullarda illegal bildiriler,
gazeteler konuşmalarla halka gerçekleri açıklama, aydınlatma çaba-
ları ile gelişti. Zindanlardaki direnişlerle, tutuklu ailelerinin
protestoları ile, aydınların özgürlüğü, demokrasiyi savunan dilekçe
eylemi, Öğrenci gençliğin ek sınav hakkı için imza kampanyaları,
Türk-İş'in gerçekleştirdiği İzmir'deki ilk işçi mitingi ile, işçi-
lerin dilekçe eylemi ile ve çeşitli kesimlerde halkın protestoları
ile büyüdü ve bugüne vardı.

Bugün, yigit Metas işçilerinin, Derby işçilerinin, Birleşik Alman İlaç işçilerinin karasli grevleri ile, gençlerin hükümetin antidemokratik yasa tasarısına karşı etkili mücadeleleriyle daha da yükselen yığın eylemleri somut başarılı sonuçlar almaya başladı.

İşte bu nedenle bu 1 Mayıs gününde mücadelenin sürekliliğini hatırlamak gerekli. Büyük ya da küçük hiç bir direnişi, direnişçiyi unutmamak, dışta bırakmamalıyız.

Özellikle hala sınıslarlarda yatanlarla dayanışmamız geçmemeli,
onların biran önce özgürlüklerine kavuşmaları için çabalarımızı
artırmalıyız. Öğrenci hakları için eylemleri nedeniyle tutuklanan
50'ye yakın
50'den fazla genç yalnız bırakmamalıyız.

Uzun yıllar hapislerde yatmış, şimdi tahliye olmuş ama iş verilmeyen, peşlerinde, yakalarında polisin pençesi eksik olmayan insanlarımızla da dayanışma gevşemeselidir.

Daha zor günlerde duvarlara tırnaklarla kazınmış çetin mücadeleleri ve bu mücadeleleri hazırlayan yigit neferleri unutmak olmaz. Yarın daha elverişli koşullarda mücadele vereceklerin, bu işin yükünü taşıyacakları veril

bugünkü koşullarda verilen mücadeleleri unutmamaları için, biz de # dün harcanan çabaları, emekleri unutmamalıyız. Hiç bir başarı bir günde hazırlanmıyor, bir günde ortaya çıkmıyor.

İşçiler, gençler, kardeşlerim,

Haklı ve yüce davanız uğruna gerçekleştirdiğiniz grevlerle, direnişlerle yeni bir Türkiye'nin kapısını aralıyorsunuz. Attığınız adımlar bu denli önemlidir.

Bu önemi derinden kavramak ve daha ileri gidebilmek için artık bir durum değerlendirmesi yapmak zamanı gelmiştir. Mücadele nasıl gelişiyor, kazanımlarımız neler, ne gibi zayıflıklar görünüyor, daha ileri gidebilmek için neler yapmalıyız ?

Bu ve buna benzer soruları mücadeleye katılan herkesle birlikte tartışmalıyız. Hangi politik görüşten olursak olalım hep birlikte karşılıklı anlayış içinde kardeşçe tartışmalı, fikir alışverişinde bulunmalıyız. Ortak yeni kararlar üretmeliyiz.

Türkiye Komünist Partisi her zaman halkın ufak-büyük her mücadelesinin destekçisi oldu. Her mücadelenin içinde yer aldı. Bundan böyle de ekmeç, barış, özgürlük için mücadele eden, direnen, protesto eden her güce, emekçilerin, gençlerin, aydınların, kadınların her eylemine elinden gelen her desteği verecektir. TKP hiçbir eylemde , demokratik hareketlerde öncülük iddiası ile ortaya çıkmıyor. Ama her eylemin en önünde görev yapmak için bütün baskılara, tehditlere göğüs geriyor. Biz çalışmalarda, eylemlerde sol güçler arasında rekabetçiliği kesinlikle mahkûm ediyoruz. Bu eski anlayıştır. Eğer bizim kadrolarımız arasında da böyleleri çıkarsa onları da mahkûm etmekte tereddüt etmeyeceğiz. Bu nokta halkımızın yükselme eğilimi gösteren mücadelesinin başarıya varmasında temel bir unsurdur.

Halkımızın mücadeleleri, dünyada ve ülkemizde yeni koşullar içinde ve yeni nitelikler kazanarak gelişiyor. Bu mücadelenin

yükselmesine yardım edebilmek için eski kafaları değiştirmeliyiz. Yeni tarzda düşünebilmek için yeni gelişmeleri görmeli ve aynı zamanda geçmiş yanlışlardan da dersler çıkarmasını bilebilmeliyiz.

Her zaman söyledik, söylemeliyiz. TKP olarak biz kendi geçmişimize sıkıca bağlıyız. Eksikleri, yanlışları ve başarıları ile bu geçmiş bizimdir. Geçmişe sıkıca bağlanmak önemli olmakla birlikte, geleceğin bizim olması için bu yetmez. Geçmişe mülkiyet anlayışı ile yaklaşılamaz. TKP'nin tarihi aynı zamanda tüm sol'un tarihidir. Tüm sol'un tarihi aynı zamanda bizim tarihimizdir. Bizim dışımızda partimize yönelik yapılan eleştirilere ne denli haksız olsa da, anlayış gösterebilmek en başta bizim görevimizdir. Böyle yapabilirsek bizim haklı eleştirilerimizi de başkaları dikkate alacaktır.

Bugün yığın eylemlerinde, yığın örgütlerinde temel eksik gerekli ve yeterli düzeyde bir birliğin sağlanamamasıdır. Kuşkusuz eskiye oranla önemli yol alındı. Ama yeterli değil. Sol güçlerin ve özellikle devrimci sol güçlerin kendi aralarında en geniş biçimde birliği yükseltmemeleri yığınların eylemlerinde zayıflık yaratıyor.

Son zamanlarda daha yakın ilişkiler gelişiyo olsa da, bu zayıflık x ciddi bir tehlike olarak karşımızda duruyor. Sol gruplar içinde ne yasık ki, birbirini geçist, oportünist, revizyonist gibi kalıplarla eski tarz suçlamalar duyuluyor. Ya da kimilerine göre, Örneğin, işçilerin grevleri ya da öğrencilerin eylemleri politik değil. Anlamsız yarışmalar, kampaşmalar görölüyor. Bu durum henüz tüm bunların ne anlama geldiğini bilmeyen ve birlik isteyen yeni güçler üzerinde itici oluyor. Sendikaların ve öğrenci derneklerinin faaliyetlerine içten ve coşkulu katılımlarına engel oluyor.

Tüm bu ve benzer yaklaşımlar eski dar görüşlerimizin bir ürünüdür. Bunları değiştiremezsek bir adım daha ileri gidemeyiz.

Bizzat işçi, gençlik, aydın düşmanları hareketi bölmek istiyor. Eylemler karşısında şimdi geri çekilmiş görünüyorlar. Bu kinaseyi yanıltmamalıdır. Şimdi güçleri içerden bölme taktigine hız verecekler. Kaybeyecek zamanımız yok. Bu nedenle böylesi tartışmalara derhal son vermek zorunlu. Bunun bir yolu da hatalı tutumlara karşı üstten konuşmak ya da sertlikle yanıt vermek değil, ikna etmeye çalışmaktır. "Kahrolsun birlik düşmanları" diyerek de birlik baltalanabilir. Böyle yaklaşmak da eski tarz düşünmektir.

Kavranması gereken şudur: Sol güçler olarak her ne pahasına olursa olsun birlik yaratmalı, birliğimizi güçlendirmeli, genişletmeliyiz. Buna zorunluyuz. Birlik istemek değil, birliği gerçekleştirmek zorundayız. "Biz istiyoruz, çalışıyoruz, ama olmuyor" demek, kimsenin sorumluluğunu azaltmaz. Eğer bir ödün vermek gerekiyorsa, önce birliği gerçekten isteyenlere bu görev düşüyor. Evet. Yeri geldiğinde ödün vermesini bilmek de bir görevdir. Ama "ilkeler" deneyecektir. Fakat, bizim örgretimizde birliğe karşıt ne gibi ilkeler vardır? Bugün "birlik"ten daha önde gelen hiç bir hedef yoktur, ~~olamaz~~. Birlik için hak ve özgürlüklerimizi, demokrasiyi istemek dışında başka hiçbir önkoşul olamaz. TKP'nin tutumu bu kadar açık ve kesindir. Bütün TKP üyeleri ve yandaşlarının görevi, bulundukları alanda sol ve demokrasi güçleri içinde ve arasında diyalog ve işbirliğini geliştirmektir.

Türkiye Komünist Partisi olarak en başta geniş sol güçlerle ve özellikle devrimci sol güçlerle, aralarında bir ayırım yapmaksızın hepsiyle ilişkilerimizi geliştirmek için önümüze bir program koyuyoruz. Sol Birlik'in zirve kararları da bunu gerektiriyor. Tek tek her örgüt ve grupla diyalog kuracak ve işbirliği yaratma ve geliştirmenin yollarını birlikte tartışacağız. Birbirimizin politikasına, eylem anlayışlarına itirazlarımız olabilir. Hatta çok önemli itirazlarımız olabilir. Bu konularda karşı olduğumuzu dahi açıkça söyleyebiliriz.

biliriz. Bu durumda bile iğbirliğı noktaları aranmalıdır. Hız
Vardır. Artık kargı olmakla düşman hız olmak arasındaki sınırı
çekelim. TKP'nin düşmanları yalnızca sınıfımızın, Türk ve Kürt
halklarının düşmanlarıdır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Kardeşlerin,

THP olarak devrimci sol ve daha geniş sol güçlerin birliğine neden bu kadar önem veriyoruz? Burgeyden önce THP devrimci bir partidir. Bugünkü biz politik yaklaşımlarımız farklı bile olsa duygu ve düşünce olarak bu örgütlere daha yakınız. İkincisi, bugün başkanın en ciddettisine uğrayanlar ve özgürlüğe, demokrasiye en fazla gerekli nini olan, bu nedenle demokrasi için en kararlı mücadeleleri verenleri gerçekler onlardır. Ve üçüncüsü, sol güçlerin aktif mücadeleleri olmadan, diğer demokrasi güçlerinin daha kararlı konulara geçmeleri mümkün olmaz. Ancak diğer demokrasi güçleri ile diyalog ve işbirliği içinde olmadan da devrimci sol güçler tek başına başarı kazanamazlar. Ve nihayet ülkemizin ekonomik, sosyal, kültürel kalkınmasını sağlayacak bir alternatif program ancak devrimci perspektiflere sahip güçler tarafından tutarlı biçimde hazırlanabilir ve mücadeleleri verilebilir.

Bu anlamda, THP burjuvazisine kölece bağımlılığa son verme, uluslararası tekellerin yığın ve ekonomik baskısından kurtulma, demokratik kalkınma yoluna girme, çağdaş, modern, sosyalizm, demokratik bir Türkiye'ye varma hedefi durmaktadır.

Bu hedefe varabilmek kolay değildir. Bu hedefe varmak isteyen bütün güçlerle hergeyden önce uygarca bir diyalog ortamı yaratılmalıdır. Uygar Türkiye ancak yeni bir politik kültür temelinde yaratılabilir.

Yeni politik kültür, toplumsal düşüncede köbe antikommünizm, faşizmin, güven milliyetçiliğinin, aşkçılığın, fanatizmin yeni sandağı. Güçlerin etkilerinin karışması ile sonuçlanabilir. Bu güçler dışında kalan burjuva demokratik, liberal, güçler anti burjuvazist, etnik ulusal kurtuluşçu güçlerin ve işçi sınıfı düşüncesinin toplumdaki etkili güçler haline gelmesi bunların ortak hümanist, demokratik yurtsever düşüncelerinin toplumsal düşüncede öne çıkması, yeni politik kültürün yaratılması demektir. Bugünkü yeni politik kültür ancak

ancak işçi sınıfının, emekçi halkın toplum politik yaşamına aktif biçimde katılması temelinde yükseltilir.

İşte bu nedenle, sol güçlerin kendi aralarında ve özellikle iktidarda tutarlı demokrat güçlerle sıkı işbirliği son derece önemlidir.

Türkiye Komünist Partisi, 5. Kongresinden bu yana ülkenin sorunlarına yeni bir anlayışla yaklaşıyor ve bu, toplumun yeni değişim çığgillerini yansıtmaktadır.

Bir insan gibi bir toplum da düşünür, dereler çıkarır. Bugünkü toplumun düşünce ve davranışlarının değişmesi hâle olmuş. Tarihsel denetilecek uzun evrelerden geçerek olur.

Cumhuriyet tarihinin yarısından fazlası sarkıştılar, askerî müdahaleler, altında geçmiştir. Toplumun her kesini, sağda ve solda bugün demokrasinin önemini çok daha iyi kavramaktadır. Yeni bir tarafa düşünmeye başlamıştır.

Demokrasi müdahalelerinin sosyal ve politik tabanı genişlemiştir. Burjuva liberal çevrelerden, dinsel akımlardan, sosyal demokrat ve komünistlere kadar geniş bir çevre yeni bir Türkiye istiyor. Buna kadar militarizm ve askarlar bu kadar militarizme karşı çıkıyorlar. Yine buna kadar sosyal seldirler ve ileri güçlere, sola karşıt dinsel akımlar içinde ayrışma oluyor. Kendilerinin sağcı olmadığını sık sık söyleyenler bile var. Bugün işçi emperyalizminin ulusal çıkarlarına aykırı devletlerde bulunmasını herkes söylüyor. Ama Oysa yakın zamanda bu doğrular ancak sol çevrelerce ifade edilebiliyordu.

Ancak bu yeni çığgiller kendiliğinden kalmaz, kararlı politikalar haline gelmez. Özellikle burjuva muhalafetinde görülen düşüşler, sarkışlar, kararsızlıklar her zaman söylendiği gibi olacaktır ve oluyor. Emperyalizm ve iç gerici politikalar geri çevirmeye, gerici politikaları egemen kılmaya çalışacaktır. Duaların önlenmesinde, en son indirilmesinde sol güçlerin doğru politikaları kararlılıkla savunmaları belirleyici olacaktır.

Yığın eylemlerinde de değişik nitelikler, yeni özellikler
gösterilebiliyor. Bu eylemlere yepyeni, taze güçler katılıyor. Baskı,
1991 gençler grevlerde en aktif konumlar alıyorlar. Öğrenciler
yalnız Üniversite gençliği ile sınırlı değil. Liseli gençler de
aktifleşiyor. Dahası yalnız eğitim sistemini, baskıları protesto
eden eylemlerde değil, sanat, kültür faaliyetleri ile de gençler
güçlerini, özgürlük isteklerini, katılım isteklerini dile getiri-
yorlar. Kısaca çok geniş bir gençlik kesimi hareket halindedir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Aydınlarımız ülkenin geleceğine bugünden sahip çıkıyor,yeni düşünce-ler üretiyorlar.

Diğer yandan yığın eylemleri yukardan şu ya da bu örgütün,sendi-kanın,derneğin direktifleriyle değil,daha çok tabanın istemleri ve hareketi ile ortaya çıkıyor.Bu yeni nitelik çok önemlidir.Bunu dağınıklık olarak,politik olmayan eylemler olarak görmemeliyiz.Bu yanlış olur.Kendiliğinden eylemler sınıf savaşının gerçek işaret-leridir.

Halkın mücadelesinin sağlam toprağı fabrikalar,işyerleri,okul-lar,Universiteler,mahallelerdir.Hareket bu tabana oturduğu ölçüde güçlüdür.Ülkemizde de gelişme bu yöndedir.Yığınların politik mücade-leye katılmalarının sağlıklı yolu da budur.Yığınların şu ya da bu örgüte,partiye üye olmaları ile sınırlı bir politik mücadele anlayışı sağdır.Bugünkü grevlerin,öğrenci eylemlerinin hepsi politik içeriklidir.Bu eylemlere politik hedefler kazandıracağız diye eylemleri,güncel istemler temelinden koparmak yanlış olur.Ya da örneğin çok geniş bir alan içinde hareketlenen gençliği dar örgüt kalıpları zıçı ne hapsedmeye kalkmak da zararlıdır.

Politik mücadele toplumun her kesiminden yükselmelidir.Yükselebilir.Bunun için her kesim kendi güncel istemlerini yükseltmeli.Ancak tek tek istemler düzeyinde ~~kalkınarak~~ kalınmamalı.Bunların ko-parılıp alınabilmesi için gerekli idari ve yasal düzenlemeleri içe-ren alternatif programlar hazırlanıp ileri sürülmelidir.Bunlar par-lamentoya,muhalefet partilerine sunulmalıdır.Bu uğurda mücadele edil-melidir.

Halkımız arasında,yığın eylemleriyle dayanışma bilinci de güçleniyor.Bunu Netas işçileri ile yurt içinde ve yurt dışında yükselen dayanışma eylemlerinde gördük.Ayrıca öğrenciler ve aydınlar işçileri,işçiler ve aydınlar öğrencileri desteklediler.Öğrenci aile-leri de son öğrenci eylemlerinde öğrencilerin destekçisi oldular.

İşçiler aydınların dilekçe eylemlerini destekledi, aydınlar işçilerin dilekçe eylemine inza verdi. Tüm bunlar heyecan ve umut verici yeni gelişmelerdir. Dayanışmanın yükselmesi birlik isteklerini de güçlendiriyor. Mücadele birlik gereksinimini kavratıyor. Dayanışma birlik duygusunu güçlendiriyor. Birlik mücadeleye yeni güçleri çekiyor.

Diğer yandan toplumumuzda eski tabular da kırılıyor. Kürt sözü ağızlara alınamazken bugün Kürt gerçeği kabul edilmeli deniyor. Kürt halkının varlığının kabulü, onun ulusal özgürlüklerinin de kabulünü getirecektir. Öyleyse Kürt gerçeği kabul edilmelidir diyen çevrelere destek vermek gerekir. Onları daha ileri istemler ileri sürmüyorlar diye suçlamak haklı olmaz. Henüz bu gerçek kabul edilmiş değil. Kabul edilmesi ne kelime, Kürt halkı üzerinde barbarca kırım hala sürüyor. Kürt halkının kendi yerleşim yerlerinden, köylerinden sürülmesi, Kürt köylerinin, halkın ~~istatistik~~ isimlerinin Türk isimleri ile değiştirilmesi devam ediyor. Anayasada Kürtçe dilinin ve kültürünün yasak altında tutulması yerliyerinde duruyor.

TKP de bugün tartışılmadan edilemeyen bir politik güç durumuna geliyor. Demokrasinin nasıl olması gerektiğini düşünen her çevre ister istemez TKP'nin yasallığını tartışıyor. Bu çok doğal. Günümüzde komünist partisinin olmadığı bir rejimin demokrasi olduğuna inanmak kolay değildir. Bu nedenle TKP demokrasinin bir unsurudur.

Ne var ki, biz özgürlüğümüze kavuşma mücadelesini bambaşka biçimde anlıyoruz. Diyorlar ki, Avrupa Topluluğuna katılmak TKP'nin yasal olmasını kolaylaştıracak. Öyleyse TKP niye AET'ye karşı çıkıyor? Böyle bakmak soruna tepetaklak bakmaktır. TKP'nin yasal olması Türkiye'nin bir sorunudur, AET'nin değil, Çünkü TKP Türkiye'nin ulusal bir partisidir. Türk ve Kürt halkının parçasıdır. Bizim yasal olup olmamamız bir iç sorundur. Fakat kuşkusuz Türkiye'de demokrasi batı demokratik kamuoyunun ^{dayanışma} uyguladığı bir konudur. Bu ise başka bir sorundur.

Bu yaklaşımları ile bu çevrelerin bir demogojileri de açığa çıkıyor. TKP'yi hep dışarı ile bağlı göstermeye gayret eden bu çevrelerin kafalarının nasıl işlediğini, kimin dışarıya bağlı, kimin ulusal niteliklere sahip olduğunu görmek zor değildir.

Biz yasal olacağız diye ülkemizin, halkımızın ulusal çıkarlarını savunmaktan bir an bile geri durmayız. Üç beş kuruş döviz için ulusal çıkarlarımızı ABD'ye peşkeş çekenlerin TKP'ye dil uzatmaları ~~ahh~~ hadleri değildir.

Öte yandan TKP üzerine tartışmalar da yeni nitelikler gösteriyor. Görüldüğü gibi artık varlığımız tartışılmıyor. Yakın zamana kadar TKP'yi yokettiklerini söylerlerdi. Oysa bugün görüşlerimiz tartışılıyor. Soğuk savaş döneminden kalma bilinen klişeler çürüyor. Çünkü toplumun bilinci gelişiyor. Eski yalanlar etkisiz kalıyor. Elbette bizimle ilgili konuları herkes görüşlerimizle ilgili doğru yorumlar yapmıyor. Kimileri hâlâ önyargılı. Böyle de olsa, soğukkanlı olmak bize düşüyor. İngilizlerle dolu, zor, kaharlı mücadelemiz bizden soğukkanlılık, çelik irade istiyor.

İşte devrimci sol olarak bizim hakkımızı bakışımız, çalışma tarzımız, propaganda ve örgütlenme çalışmalarımız bu genişliği, farklılığı, zenginliği kucaklayabiliyorsa yeni gelişmelere uygun bazarlı bir mücadele ~~vakti~~ verebiliriz, geniş yığınlarla bağlanmamız olanaklı olabilir.

İşçiler, gençler, aydınlar, kardeşlerim,

Her 1 Mayıs, mücadelemizi yeniden gözden geçirdiğimiz, birliğimizi daha da pekiştirdiğimiz bir gün olmalıdır. 1987 1 Mayısında TKP olarak görüşlerimiz böyledir.

Biz ülkemizin, halkımızın kurtuluş yolunu sizlerle birlikte bulmak istiyoruz. İşçiler, gençler ve aydınlar bugün toplumumuzun en dinamik güçleridir. Demokrasi ancak onların birleşik gücünün mücadeleye damgasını basması ile kazanılabilir. Kazanacağımız de-

mokrasinin genişliği de bu güçlerin birlik ve mücadelesinin gücüne bağlı kalacaktır.

Ulusal demokrasi, çağdaş, uygar, modern Türkiye ancak ileri düşünceli, gerçeği arayan, bilime, aydınlık düşünceye bağlı güçlerin önderliğinde kazanılabilir. Biz, ülkemizin geleceği demek olan yeni genç kuşakların, özgür düşünce ile yollarına kendilerinin bulmalarını istiyoruz. Mücadele^{de}/a elbette sloganlara gerek var. Ama düşünmenin yerini sloganlar almamalıdır.

TKP işçi sınıfının devrimci partisidir. Saflarımızı işçi, emekçi, genç ve aydınlar dolduruyor. TKP onların bir parçasıdır. Partimiz, saflarına daha çok sayıda işçi, emekçi, genç ve aydın komünist kazanmayı, bugünün önde gelen görevi olarak ^{koyuyor.} görüyor.

Ama ondan da önemlisi ortak hedefler için birlikte mücadelede birbirimize gereksinimimiz olduğunu görebilmektir. TKP olarak biz, en başta sizlerin yani yurtiçinde ve yurtdışındaki işçilerin, emekçilerin, gençlerin, aydınların desteğine gereksinimimiz var. Partimizin üzerindeki kalın yasek zincirlerini parçalayabilmemiz, özgürlüğümüzü kopardıktan sonra sizin desteğiniz olmadan başarıya varamaz. Görüşlerimizi aynıyla paylaşmasanız bile bize vereceğiniz destek demokrasi için olacaktır. 1 Mayısların yasaklı oluşu, partimizin yasaklı oluşu tarihi ile hemen hemen eşittir. TKP'nin yasal olarak politik mücadelede yer aldığı Türkiye dünden farklı bir Türkiye olacaktır.

Yurtiçinde, yurtdışında barış, demokrasi, özgürlükler için mücadele veren, zindanlarda yatan kardeşlerim, sizlerin 1 Mayıs bayramınızı, gelecek güzel günler, özgürlük günleri, demokratik Türkiye için, yürekten kutlar, orta mücadelenizde yeni yeni başarılar dilerim.